CZĘŚĆ XLII — № 90. ROK 21 — (1850.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI, Prenumerata przyjmuje się podadresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, 24 Listopada. / 6 Grudnia.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 23 Listopada. / 5 Grudnia.

Przez Rozkaz dzienny Cesarski w Wydziale Wojskowości, J. C. Wysokość W. X. Następca Cesarzewicz mianowany Szefem pułku Erywańskiego Karabinjerów, który przybiera nazwanie pułku Karabinjerów Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Cesarzewicza.

Rozkazy dzienne Cesarskie *w Wydziale służby Cywilnej.*

11 Listopada. Mianowany: Pełniący obowiązki Ober-Sekretarza 1 oddziału piątego Departamentu Rządzącego Senatu, Radzca Kollegialny *Pogulajew*, Pomocnikiem Sekretarza Stanu Rady Państwa; — Przyjęci zostają do służby: Zostający przy Rządzie Gubernijalnym Wołyńskim Kandydatami do urzędów, Sekretarze Kollegialni *Dobrowolski* i *Gidzyński*, Sekretarz Prowincyonalny *Skarłow* i Rejestrator Kollegialny *Szczerbak*, na Kommisarzów do powściągnienia kradzieży koni (для пресѣченія конокрадства): pierwszy w Równieńskim, drugi w Łuckim, trzeci w Nowogrodwołyńskim i ostatni w Ostrogskim powiatach; — Otrzymuje uwolnienie od służby, dla słabości zdrowia: Kurator zbożowych zapasowych magazynów w powiecie Kowelskim, hrabia *Krasicki.*

12 Listopada. W Królestwie Polskiém, mianowani: Sędzia Trybunału Kryminalnego Warszawskiego, Radzca Dworu *Zapolski*, pełniącym obowiązki Sędzi Sądu Appellacyjnego Królestwa i Sędzia Trybunału Cywilnego Lubelskiego, Assessor Kollegialny *Boduszyński*, pełniącym obowiązki Prokuratora tegoż Trybunału; — Otrzymuje uwolnienie od służby, dla słabości zdrowia: Sekretarz oddziału duchownego Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Radzca Honorowy *Gastel;* — Były Naczelnik Expedycyi Dóbr Skarbowych Rządu Gubernijalnego Płockiego, Assesor Kollegialny *Sokołowski*, nagrodzony zostaje rangą Radzcy Dworu, która mu się przy dymissyi należała.

14 Listopada. Prezes Kantoru Dworu, Wielki Marszałek Dworu hrabia *Szuwałow*, po powrócie obecnie do Petersburga, ma objąć na nowo swój urząd.

— Przez Reskrypt Cesarski z dnia 11 Listopada, Najłaskawiej mianowany kawalerem orderu Orła Białego, Naczelnik Głównego Sztabu wojsk na Kaukazie znajdujących się, Jenerał-adjutant, Jenerał-porucznik *Kotzebue 2.*

— Przez Ukazy Cesarskie do Kapituły Orderów, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderu Św. Włodzimierza 3 klassy, 22 Października, w nagrodę odznaczającej się i gorliwej służby, poświadczonej przez Głównodowodzącego czynną Armiją: Pomocnik Głównego Doktora lazaretu Ryzskiego, Radzca Stanu *Karniłowicz*, i Dozorca fortyfikacyj Brześcia-Litewskiego, Pułkownik Inżenjerów *Tesche;* — 25 tegoż m. w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, przez Zwierzchność poświadczonej, liczący się w Armii Jenerał-major *Ustrugow.*

— Przez Ukaz Cesarski do Kantoru Dworu, wnuczka Damy Dworu hrabiny Sobolewskiej, hrabianka Marya *Kwilecka* najłaskawiej mianowana Frejliną N. Cesarzowej.

Ukazy Cesarskie *do Rządzącego Senatu.*

I.

13 (25) Października 1850. «W niezmiennej troskliwości Naszej o rozszerzenie handlu i przemysłu, uznaliśmy za pożyteczną, w celu ułatwienia Naszych stosunków handlowych z krajami obcemi, równie jak i stosunków wewnętrznych pomiędzy wiernemi Naszemi poddanemi Cesarstwa Rossyjskiego i Królestwa Polskiego, wydać Taryfę Celną, Cesarstwu i Królestwu wspólną, i znieść zarazem liniją wewnętrzną Komor Celnych pomiędzy temi dwóma krajami.

«W skutek tego zatwierdziliśmy Taryfę ogólną dla handlu z Europą, ułożoną przez Ministra Skarbu za porozumieniem się z Namiestnikami Królestwa Polskiego i Kaukazskim, wraz ze wszystkiemi do tej Taryfy załączeniami, roztrząśnionemi w Radzie Państwa i Komitecie Kaukazskim, i przesyłając je Rządzącemu Senatowi, Rozkazujemy:

1.) Przyprowadzić tę Taryfę do skutku od dnia 1 (13) Stycznia 1851 roku.

2.) Jednoczasowie liniją Komor Celnych, istniejącą między Cesarstwem i Królestwem znieść, i zarząd Celny Rossyjski rozciągnąć na Królestwo.

3.) Towary, jakie w dniu 1 (13) Stycznia znajdą się w składach Celnych jeszcze nie odeclonemi, mają być odeclone według nowej, zmniejszonej stopy opłat celnych; te zaś, za które przez nową Taryfę opłaty zostały powiększone, mają takowe uiścić według dawnej stopy.

«Rządzący Senat nie omieszka uczynić należyte, ku wykonaniu niniejszego rozporządzenie.»

II.

31 Października 1850. «Ze względu na wstawienie się Kanclerza Państwa, hrabi Nesselrode, najłaskawiej Rozkazujemy Towarzyszowi Ministra Spraw Zagranicznych, Senatorowi, Radzcy Tajnemu *Sieniawinowi*, nawet i w czasie znajdowania się hrabi Nesselrode przy Nas, w S.-Petersburgu, nieprzestawać zarządzać Ministerstwem Spraw Zagranicznych, pod głównem jego Zwierzchnictwem i kierunkiem, na tych samych zasadach, na jakich sposób zarządzania pomienionem Ministerstwem był ustanowiony na przypadki, kiedy on zostawał przy Nas w podróżach za granicą.»

— P. Ober-Prokuror Najśw. Rządz. Synodu, z dnia 31 Października doniosł Rządz. Senatowi, że za powrotem do Petersburga, z rozkazu N. Cesarza Jmci, objął na nowo urząd Ober-Prokurora Najśw. Synodu.

— N. Cesarz Jmć raczył rozkazać, iżby stały most przez Newę, zbudowany na granitowych słupach, był nazywany *Błahowieszczeńskim* (Mostem Zwiastowania N. M. P.)

(Most ten został otwarty dla Publiczności w dniu 21 Listopada. Dla krótkości czasu, szczegóły tego otwarcia zmuszeni jesteśmy odłożyć do przyszłego numeru.)

(Udzielono.) — Cesarska Publiczna Biblioteka w Petersburgu liczy 15,000 rękopismów i przeszło pół-miljona tomów. Założona przez Cesarzowę Katarzynę II, wzbogacona przez Jej Następców — z rozszerzeniem granic Państwa, znacznie się zapomagała. W teraźniejszym, 1850 roku, po doprowadzeniu tej Biblioteki do należytego porządku, ogłoszoną została wyprzedaż duplikatów. Zaczęto od dzieł historycznych i poświęconych naukom starożytnym. 6,162 exemplarzów dzieł historycznych było, z których około 300 do Dziejów Polskich się odnosiło. Towarzystwa Cesarskie: Geograficzne w Petersburgu i Archeologiczne w Odessie znaczną część dzieł zakupiły. Co się tyczy duplikatów Polskich, te, podług katalogu ogłoszonego drukiem, nie wszystkie były sprzedawane. Kilkanaście było małej wartości, to jest, dzieł dotąd znajdujących się w handlu, po kilka exemplarzy przeszło w ręce uczonych znawców. Professor Muchliński część ich nabył, a około 100 dzieł nabył Eustachy Tyszkiewicz. Najrzadsze były exemplarze edycyi Dobromilskiej, mianowicie Długosz i Orzechowski. Wszystkie w ogólności dzieła wybornie zachowane; te, które wchodziły w skład Biblioteki Załuskich, są z własnoręcznemi notatkami uczonego jej założyciela. Najwięcej dzieł o Polsce pisanych jest w językach Łacińskim, Francuzkim i Niemieckim. Wyprzedaż duplikatów Biblioteki Cesarskiej odkryła wiele dzieł najszacowniejszych, pod względem krajowych dziejów, mało znanych literatom naszym.

«Ryciny i pierwsze karty tytułów wybornie przechowane. Wiele z tych dzieł potrzebowałoby nowych edycyj, a bardziej jeszcze tłumaczenia na język ojczysty.»

***

NEKROLOG.

(Nadesłano.)

«Wdzięczność dla Rodziców, dla dobroczyńców, jest najświętszém uczuciem. Serce, niém przepełnione, nie dość że w cichém ustroniu tém uczuciem żyje i oddycha, pragnie jeszcze wypowiedzieć je przed światem całym. Znajdzie się na nim wiele dusz czułych, które pojmą, zrozumieją i podzielą ze mną, żal słuszny po zgonie najlepszego mego Rodzica, Felixa Lubicz *Chaborskiego*, zmarłego w siedemdziesiątym czwartym roku wieku swego, dnia 15 Września 1850 roku.

«Życie jego, pełne cnot chrześciańskich, nieustannej, uciążliwej pracy, pełne trosk, ucisków i zawodów, ziemskiemu życiu właściwych, komuż lepiej znane być może, jak nie dziecięciu jego, które od kolebki do grobu, przez lat czterdzieści kilka, nieodstępnie mu towarzyszyło? Komuż lepiej wiadoma być może każda myśl jego, tchnąca sprawiedliwością i prawdą, każdy czyn z miłości bliźniego pochodzący i dla dobra bliznich dokonany? Zmarli już wszyscy prawie przyjaciele, coby tej prawdzie świadectwo dali; niech więc to nikogo nie zadziwia, że dziecię własne czułą swą wdzięczność dla Ojca ogłasza — żal swój głęboki chce ze społeczeństwem podzielić, i słów kilka o życiu poczciwego człowieka powiedzieć.

«Od lat najmłodszych, ubogi, sierota, sam sobie zostawiony, użył całych sił swoich na gorliwe ćwiczenie się w naukach, później na pilną pracę, by byt swój ustalić.

«Wiek jego młodzieńczy, wpośród wesołości i ówczesnej swawoli innych, spokojnie, bez zaburzeń, przy nieustannem zatrudnieniu upłynął; nie dzieląc bowiem hucznych biesiad swoich spółtowarzyszy, wyręczał ich w pracy wtedy gdy się oni bawili, i nigdy nie zboczył z raz wybranej prawej drogi.

«Wcześnie sobie wybrał Towarzyszkę życia Teklę *Tuszewską*, równie jak sam ubogą, cnotliwą, i pracowitą. — Ich to trudom, staraniom, pomimo mierności majątku, winne są dzieci ich byt swój i wychowanie. — Stadło to cnotliwe, walcząc ciągle i mężnie z przeciwnościami losu, nie upadało na duchu, lecz, wspólnie się wspierając, szło dalej i dalej, rozsiewając w około siebie pokoj, naukę, dobre przykłady, uczynki — i zbierając sobie liczne kółko prawdziwych przyjaciół, którym zawsze wierne było. Lecz ta towarzyszka luba, ci liczni przyjaciele, wszyscy do grobu go poprzedzili.... Dzieci nawet niektóre, dwie córki ukochane, w kwiecie wieku zmarłe, zgrzybiały Ojciec opłakiwać musiał. Jakże starość jego samotną i osieroconą była! Czuł to sam bardzo, bo pomimo lat podeszłych, uczucia żywe nie starzały w nim nigdy; w sercu tlała zawsze gorąca mi-

łość do wszystkiego co piękne, wzniosłe, szlachetne—myśl zawsze zdrowa i czynna. Jakże zawsze cierpiał na duszy cofając tę myśl w przeszłość, która wszystko, co mu było drogie, z sobą uniosła! !... Jakże bolał patrząc w przyszłość, tak mało już dla niego powabną, i tęskniąc nieprzerwanie po dwójgu nieobecnych, acz w życiu będących, dzieci, by ich raz jeszcze do ojcowskiego serca przycisnąć i pobłogosławić! W tęsknocie za niemi, w pracy i smutku, skończył to przykładne życie, zostawując im niczém nieskażone imię i jedyną tu sierotę, która samotna błąka się po jego mogile.

Pokój cieniom najlepszego Ojca!

Pisano w Humaniu
dnia 2 Listopada 1850.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 24 Listopada.

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego, z d. 30 Października (11 Listopada).

Mianowany: zostający przy Naczelniku Inżenierów armii czynnej, Podpułkownik Olexiński, Członkiem Zarządu XIII Okręgu Kommunikacyi i pełniącym obowiązki Inspektora Kommunikacyi.

Przemianowani: Burmistrz miasta Biały, uwolniony w roku 1838 z Żytomierskiego piechotnego, teraz Strzeleckiego pułku, w randze Sztabs-Kapitana, Kulesza 4, na Sekretarza Gubernijalnego.

Z Majorów na Assesora Kollegialnego: Uwolnieni z byłych wojsk Polskich: Nadzorca Głównego Więzienia karnego w Warszawie Ćwierciakiewicz;—Na Radzcę Honorowego: Radzca Wydziału Wojskowego w Rządzie Gubernialnym Warszawskim Bogusławski;—Z Kapitanów na Radzców Honorowych: Były Naczelnik powiatu Sieradzkiego Kleszczyński, i pełniący obowiązki Rendanta w Dyrekcyi Ubezpieczeń Pawłowski; — Na Sekretarza Gubernijalnego: Burmistrz miasta Łagowa Matuszyński; — Z Poruczników na Sekretarzy Gubernijalnych: Pełniący obowiązki Pomocnika Rewizora Skarbowego w powiecie Lipnowskim Twarowski; Burmistrze: miasta Wąchocka (w gubernii Radomskiej) Sławęcki, i miasta Pabianic w powiecie Sieradzkim Bortkiewicz, i b. Burmistrz miasta Opoczna Stępkowski; — Na Sekretarza Prowincyalnego: Były Burmistrz miasta Grójca w powiecie Warszawskim Jurkowski; — Z Podporuczników na Sekretarzy Prowincyalnych: Poborca Kassy powiatu Przasnyskiego Kozicki, b. Pomocnik Rewizora Skarbowego powiatu Przasnyskiego Borkowski, Burmistrz miasta Dębia w powiecie Łęczyckim Żychliński, Expedytor Poczty w mieście Lipsku Radzikowski, Referent Wydziału Wojskowego w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim Folkierski, Burmistrz miasta Bodzentyna (w gubernii Radomskiej) Bacciarelli, Archiwista Biura powiatu Sandomierskiego Mierosławski, Burmistrz miasta Skaryszewa (w gubernii Radomskiej) Mędrzecki, Dozorca Składu effektów rekruckich w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim Trzciński, b. Sekretarz Magistratu miasta Łęczycy Gradowski, Nadzorca domu badań w Łęczycy Rejszel, i Urzędnik do prowadzenia xiąg Stanu Cywilnego Starozakonnych w Okręgu Kaliskim Asnyk; — Na Rejestratora Kollegialnego: Burmistrz miasta Stobnicy Dębicki.

Przemianowani: Uwolnieni z byłych wojsk Polskich: Na Radzców Honorowych: z Majora: Członek Kommisyi Umorzenia Długu Krajowego Prędowski;—z Kapitanów: Rachmistrz 1 klassy Wydziału Skarbowego w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim Mirosławski, pełniący obowiązki Pisarzy magazynów solnych w Przewozie Nurskim Thieme, i w Krynicy Podczaski; — Na Sekretarzy Gubernijalnych: z Poruczników, Pełniący obowiązki Rewizora Skarbowego w okręgu Sieradzkim Dąbrowski, Poborcy Komory Celnej w Łuszkowie Szparman, Nadleśnego Leśnictwa Wieluń Miłasiewicz, Kontrolera magazynu solnego w Nowej Alexandryi Jeżewski, i Kontrolera Komory Celnej w Terespolu Bobolecki, Kontroler Piotrkowskiego magazynu solnego Groblewski, i Pisarz Sieradzkiego magazynu solnego Sęczkowski; — Na Sekretarzy Prowincyalnych: z Poruczników, Naczelnik Komory Celnej Nieszawa Krasiński, i Kontroler Komory Celnej Włodawa Dalecki; — Z Podporuczników: Pomocnik Rewizora Skarbowego okręgu Kaliskiego Piotrowski, Poborca Komory Celnej Szczypiorno Walderowicz, Kontroler Składu Głównego Stempla w gubernii Warszawskiej Żołtowski, Rachmistrz Gorzelany powiatu Lubelskiego i pełniący tymczasowo obowiązki Pomocnika Rewizora Skarbowego powiatu Hrubieszowskiego Jabłoszewski, pełniący obowiązki Rewizora Komory Celnej Pyzdry Zembrzuski, i Pomocnika Rewizora Skarbowego okręgu Siedleckiego Prokopowicz.

Posunięty za odznaczenie się w służbie: z Assesora Kollegialnego na Radzcę Dworu: Naczelny Sekretarz Ogólnego Zebrania Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu Przybylski, ze starszeństwem od dnia 14 Sierpnia 1846 roku.

Przemianowany: uwolniony w roku 1848 z wojenno-roboczej roty № 33, w stopniu Podporucznika, obecnie pełniący obowiązki Burmistrza miasta Koszyce (gubernii Radomskiej) Błędowski, na Rejestratora Kollegialnego.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych,

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Kancellista Rządu Gubernijalnego Płockiego Baliński, pełniącym obowiązki Sekretarza biura Naczelnika powiatu Płockiego; Adjunkt Sekcyi dóbr w Rządzie Gubernijalnym Warszawskim Kasper Skórski, pełniącym obowiązki Podrachmistrza w Wydziale Kass Magistratu miasta Warszawy; Sekretarz kwaterunkowy Magistratu miasta Częstochowy Konstanty Brodniewicz, pełniącym obowiązki Radnego 1 w tymże Magistracie; Assesor Honorowy powiatu Zamojskiego Jacek Jackowski, pełniącym obowiązki Komisarza Policyjnego Cyrkułu 2 miasta Lublina: Kancellista Magistratu miasta Czemierniki w gubernii Lubelskiej Felix Bujalski, pełniącym obowiązki Ławnika-Kassyera kassy Ekonomicznej miasta Wohynia tejże gubernii; Buchhalter 3 klassy w Dyrekcyi Ubezpieczeń Wiktor Biedrzycki, pełniącym obowiązki Buchhaltera 2 klassy; Kancellista Gwalbert Matuszewski, pełniącym obowiązki Dziennikarza w tejże Dyrekcyi, Właściciel dóbr Zgórsko Stanisław Ślaski, Radzcą do czynności ubezpieczeń w powiecie Kieleckim.

W Zarządzie Zakładów Dobroczynnych, mianowani: Właściciele dóbr: Józef Lipiński, Karol Zaborowski i Karol Bogdański, Członkami Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Stopnickiego: Tłumacz biura Naczelnika powiatu Przasnyskiego Bonifacy Krzywicki, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Przasnyskiego; Budowniczy Wojciech Bobiński, Członkiem Rady Szczegółowej Szpitala Św. Rocha w Warszawie; Lekarz wolno-praktykujący Zygmunt Skrzyński, Lekarzem Szpitala Św. Alexandra w Radomiu.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowany: Były Podpisarz Sądu Pokoju Okręgu Garwolin-

skiego Konstanty Raczyński, pełniącym obowiązki Podpisarza Sądu Policyi Poprawczej Wydziału Włocławskiego.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Podleśny biurowy w Leśnictwie Pabianice Julian Chrzanowski, pełniącym obowiązki Podleśnego Straży Rybitno, w Leśnictwie Kampinos: Praktykant Leśnictwa Zwoleń, Łucyan Markowski, pełniącym obowiązki Podleśnego biurowego w Leśnictwie Bodzentyn; Kontroler 1 Kassy Gubernijalnej Augustowskiej Andrzej Brzostowski, pełniącym obowiązki Kassyera powiatu Sejneńskiego; Kontroler Kassy powiatu Kalwaryjskiego, Adryan Żebrowski, pełniącym obowiązki Kontrolera 2 Kassy Gubernijalnej Augustowskiej; Assystent 1 Kassy powiatu Łomżyńskiego Stanisław Karwowski, pełniącym obowiązki Kontrolera Kassy powiatu Kalwaryjskiego; Assystent Zakładów Górniczych w Sielpi, Marceli Hoffman, pełniącym obowiązki Assystenta Kassy powiatu Łomżyńskiego; Sekretarz Oddziału lasów w Rządzie Gubernijalnym Augustowskim, Michał Jarnuszkiewicz, pełniącym obowiązki Nadleśniczego Leśnictwa Pomorze; Applikant Miernictwa w Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu Julian Markowski, pełniącym obowiązki Adjunkta Miernictwa.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowani: Młodszy Inspektor Instytutów Naukowych Prywatnych w Warszawie, Sekretarz Kollegialny Kosiński, Naczelnikiem Stołu w Zarządzie Okręgu Naukowego Warszawskiego, i Kandydat Teologii, Xiądz Ludwik Czajewicz, Nadetatowym Nauczycielem Religii i Moralności w Gymnazyum Realném w Warszawie, licząc od dnia 20 Października (1 Listopada) roku bieżącego.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Podleśny biurowy w Leśnictwie Kozienice Bolesław Piasecki, pełniącym obowiązki Podleśnego Straży Borki w Leśnictwie Chlewiski.

Przez postanowienie Rady Administracyjnej

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Sędzia Sądu Appellacyjnego Królestwa Magister Prawa Kazimierz Rutkiewicz, pełniącym obowiązki Prezesa Trybunału Cywilnego gubernii Augustowskiej Wydziału 2-go; Prokurator Królewski przy Trybunale Cywilnym gubernii Płockiej Magister Prawa Antoni Ligowski, pełniącym obowiązki Sędziego Sądu Appellacyjnego Królestwa; pełniący obowiązki Podsędka Sądu Pokoju okręgu Zamojskiego, Magister Prawa Józef Hermenegild-Kurowski, pełniącym obowiązki Sędziego Trybunału Cywilnego gubernii Lubelskiej w Lublinie.

W miejsce mianowanego Rozkazem do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego z dnia 2 (14) Grudnia r. z. na urząd Sędziego Pokoju okręgu Kowalskiego Edwarda Sokołowskiego, mianowany zostaje na tenże urząd właściciel dóbr Stanisław Sokołowski.

— Namiestnik Królestwa objawia podziękowania swoje Nadstrażnikowi okręgu 2 Straży Celno-granicznej Konstantemu Albańskiemu, za jego gorliwość, trudy i przezorność, okazane w czasie pojmania Michała Jakóbczyka, herszta bandy rozbojniczej, ukrywającej się we wsi pogranicznej Wujakach, gubernii Płockiej.

— Przy wyjeździe N. Państwa z Warszawy, Radzcy Budowniczy: Alfons Kropiwnicki i Józef Gołoński, oraz Pomocnik Intendenta Łazienek Królewskich Jan Grubiński, otrzymali drogocenne od JJ. CC. Mości upominki.

— Najjaśniejszy Pan, w przychyleniu się do najpoddanniejszej prośby wychodźcy Polskiego, znajdującego się w Paryżu, Emeryka Paprockiego, Najmiłościwiej dozwolić mu raczył, zgodnie z wnioskiem JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, powrócić do Królestwa Polskiego, bez dozwolenia mu atoli legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego i bez powrócenia mu skonfiskowanego na rzecz Skarbu majątku.

— N. Franciszek Józef, Cesarz Austryacki, mianować raczył kawalerem orderu Leopolda, Radzcę Kollegialnego Sztryka, Urzędnika Kancellaryi Przybocznej JO. Xięcia Namiestnika Królestwa.

— J. C. K. Apostolska Mość mianować raczył kawalerami orderu Korony Żelaznej 2 klassy: Assesora Kollegialnego Ignacego Karpińskiego, Naczelnika Kancellaryi Dyrekcyi Poczt Królestwa, oraz Urzędników tejże Dyrekcyi, Henryka Lutz i Józefa Drac; i Radzcę Honorowego Hieronima Grass, Naczelnika powiatu Warszawskiego.

— N. Cesarzowa raczyła obdarzyć P. Dubrowskiego, Cenzora Warszawskiego Komitetu Cenzury, kosztownym pierścieniem brylantowym, za wydanie dzieła w języku Rossyjskim pod tytułem: *Opis Warszawy i jej okolic.*

— Z powodu licznych zażaleń, przez osoby przejeżdżające traktem Błońskim zanoszonych, o spełnianiu kradzieży w tamtych okolicach, tutejsza władza policyjna przedsięwzięła ze swej strony ścisłe dochodzenie,—skutkiem którego przyaresztowani zostali trzej handlarze starozakonni, za Wolską rogatką zamieszkali, obwinieni o nabywanie rzeczy, z kradzieży pochodzących.—Prowadzone następnie przeciw nim śledztwo wykryło, że rzeczywiście byli w stosunkach z karczmarzem z wsi Domaniewic, który z kobietą przy nim zostającą, dwóma starozakonnemi tamecznemi mieszkańcami, owczarzem i pachciarzem z wsi Kręczki, porą nocną wychodzili na trakt pod Ołtarzew i kradli podróżnym paki, kufry, tłomoki i towary, z Warszawy do miast prowincyonalnych rozwożone, i takowe rzeczonym handlarzom za bezcen spieniężali. — Po wyjaśnieniu tych okoliczności, zarządzoną została, za pośrednictwem miejscowej władzy, rewizya w powyższej karczmie, w czasie której, znaleziono wiele garderoby damskiej, w gotówce rs. 140 kop. 25, ukryte w garnku za piecem, które skradziono przejeżdżającej kupcowej z Łęczycy, kilkanaście koszy z towaru wypróżnionych, poduszkę na kanwie z wyobrażeniem papugi i znaczną ilość innych objektów, obecnie sądowi policyi prostej wydziału 2 w depozyt złożonych. — Z śledztwa tego okazało się również, że złoczyńcy ci wyprawiali dla siebie biesiady, na których układali plany co do okradania podróżnych. Na jednej z takowych biesiad spożyli znaczną partyę skradzionego makaronu włoskiego i wypili kilka pół-butelek wody kolońskiej, w mniemaniu, że takowa jest likierem.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE. (*)

NIEMCY.

AUSTRYA. *Wiedeń, 22 Listopada.* Wczora przybył tu P. de Riancourt z depeszami od Rządu Francuzkiego. Przedtém Poseł Francuzki, P. Latour, miał częste konferencye z naszym Pierwszym Ministrem, i osoby, zwykle świadome rzeczy, zapewniają, że narady te zmierzają do utrzymania pokoju.

(*) Ostatnie poczty zagraniczne znacznie się spóźniły. Dajemy tu najważniejsze wiadomości, jakie z mnóstwa gazet, jednoczasowie przybyłych, naprędce wybrać było można.

— Minister Austryacki przy Dworze Elektoralnym Hesskim, który się znajdował w ostatnich czasach we Frankfurcie, odebrał rozkaz wrócenia do Kassel.

— Dowiadujemy się z pewnego źródła, że czynne układy toczą się w tej chwili w Hanau, dla oddalenia od spraw publicznych Ministra Hassenpflug, którego miejsce zajmie, jak słychać, były Minister von Trott.

PRUSSY. *Berlin*, *27 Listopada.* Hrabia Rittberg został ostatecznie obrany Prezesem Pierwszej Izby na cztery tygodnie. Obior jak jego, tak i hrabi Schwerin na Prezesa drugiej Izby, miany jest za wiele znaczący, obaj bowiem są znanemi stronnikami Związku Berlińskiego.

— *Deutsche Reform*, z dnia 25 Listopada, donosi, że obsadzanie granicy Czeskiej wojskami austryackiemi czynnie się posuwa. Po 24 b. m. coraz nowe oddziały tych wojsk przybywały na pomienioną granicę.

— Gazeta *Spener* wymienia kilka krajów Niemieckich, należących do Związku Berlińskiego, które wzrzęcz odmówiły wezwaniu Rządu Pruskiego o postawienie wojsk tych krajów na stopę marszu i połączenie ich kontyngensów z Armiją Pruską.

DREZNO, *25 Listopada.* Od kilku dni przewożą ztąd klejnoty Korony i inne kosztowności do twierdzy Königstein, co wzbudza powszechną niespokojność.

Lipsk, *24 Listopada.* Wojska Austryackie coraz bardziej ściskają granicę Saską. Są to po większej części pulki kroatskie, włoskie i polskie. Ban Jellaczyc spodziewany jest w Reichenberg, a hrabia de Clara Gallas we Friedland. Wojska Saskie utrzymują kommunikacyą z Austryackiemi przez mocne oddziały, któremi są obsadzone twierdza Königstein i zamek Pillnitz. Główna armija stoi zawsze na północ od Drezna.

ANGLIJA.

LONDYN, *23 Listopada.* Gazeta *Morning Herald* zapewnia, że Rząd Angielski uznał Sejm Frankfurtski i że lord Cowley otrzymał umocowania jako Poseł przy tém Zgromadzeniu.

— Wiadomość o wygnaniu Kardynała Wiseman, dana przez niektóre gazety, nie potwierdziła się; owszem, w tych dniach odbędzie się jego intronizacya jako Arcybiskupa; obrzęd wszakże będzie miał miejsce przy drzwiach zamkniętych, dla uniknienia wszelkiego rozruchu.

— Korrespondent gazety Belgijskiej *Independance* przesyła jej artykuł o poruszeniu umysłów, sprawioném w Anglii przez mianowanie Biskupów katolickich. Wybieramy zeń następujące, wielce trafne uwagi:

«Zdaniem mojém osobistém jest, że jeżeliby znakomici mężowie Stanu angielscy, jako Lord John Russell, hrabia Grey, Xiążę Wellington, sir William Molesworth, P. Gladstone, sir James Graham, byli władni działać podług własnego uczucia, uważaliby tak zwany attak Dworu Rzymskiego jako naturalne następstwo zniesienia praw wyjątkowych, które istniały niedawno jeszcze przeciw katolikom, i ograniczyliby się protestacyą, nie bojąc się bynajmniej postępów Papizmu w Anglii.

«Wszyscy ci ludzie Stanu szczerze sprzyjają zupełnej wolności wyznań; ale jeżeli fermentacya potrwa i przedłuży się aż po otwarciu Parlamentu, Przywodzcy partyj będą zmuszeni wziąść ją na serio, i być może, że zapadnie akt Parlamentowy przeciw Biskupstwom Katolickim. Wszakże zdaje się nam podobniejszém do prawdy, że nasi mężowie polityczni będą się lękali wszczynać walkę religijną, tém więcej, że gdy pierwsza chwila fermentacyi przeminie, katolicy znalezli by się być członkami Kościoła prześladowanego, i stali przedmiotem powszechnej sympatyi.

«Pod względem doktryny, Kościoł Anglikański nie jest bynajmniej gruntownie usadowionym, jak tego dowodzą, nie mówiąc już o osiemdziesięciu kilku sektach, rozróżnienia zdań między samemi Biskupami, ztąd prześladowanie nadzwyczajby podniosło i umocniło nową sektę *Puseyistów*, ktore P. Gladstone, jeden z przywodzców partyi liberalno-konserwatorskiej ze szkoły sira Roberta Peela, jest Głową polityczną. Jej sprzymierzeńcami naturalnemi są PP. Cobden, Bright i całe stronnictwo Wolnego Handlu, (Free-traders). Torysowie, to jest, niedobitki z roku 1841 większości Protekcyonistowskiej (przeciwnej wolnemu handlowi), mogliby byli opanować władzę pod hasłem: «Precz z Papizmem», ale muszą się trącić o *freetradersów*, dla których kwestya religijna nie byłaby kwestyą drugorzędną. Niemasz przeto wątpliwości, że jedynie dla zniweczenia tego to torysowskiego planu na wdarcie się do Gabinetu, Lord John Russel napisał swój list do Biskupa Durham, który trzeba raczej uważać jako manewr polityczny, niż jako prawdziwy wyraz jego przekonania.

«Dwa najpotężniejsze organa prassy peryodycznej uchodzą za podległe wpływowi Puseyizmu, ale w tej chwili nim nie ukoi się sztucznie wzbudzona fermentacya, pisma te muszą, równie jak i Ministrowie, udawać oburzenie przeciw Rzymowi.

«Wszystko zważywszy, można, zda się, na pewno przewidywać, że ludzie polityczni, których wyżej wymieniliśmy, będą starali się uniknąć konieczności wniesienia na Parlament projektu prawa *post facto.* Lord John Russel jest, według wszelkiego podobieństwa, tak mało chętny stanąć na czele poruszenia anti-papistowskiego, jak P. Gladstone popierać swoim wpływem środki, wymierzone przeciw własnemu jego stronnictwu religijnemu. Wszakże, powtarzam, nie jest niepodobieństwem, iż może powstać burza umysłowa polityczna, przed którą ustąpić będą musiały wszystkie skrupuły religijne; lecz w obecnej chwili poruszenie wydaje mi się zbyt gwałtownem, iżby mogło być trwałém.

«Równie też zdarzyć się może, iż szukać będą sposobu rozwiązania kwestyi, wskrzeszając przeciw katolikom jakieś przestarzałe prawo; w takim razie wszystkie stronnictwa będą bardzo rade zdać cały ten interes na władze sądownicze i karne.»

— Kardynał Wiseman ogłosił rodzaj Manifestu, w którym najjaśniej dowodzi, że rozporządzenie Stolicy Apostolskiej jest ściśle zgodne z prawami krajowemi. Wykazuje oraz, że w żadnym razie Papież nie może być obwinianym o to rozporządzenie, które z jego strony nastąpiło w skutek usilnej i powtarzanej prośby katolików angielskich i ich Duchownych, którzy przekonali Ojca świętego tak o konieczności, jako i o prawności ustanowienia hierarchii katolickiej w Anglii i Szkocyi.

— *Morning-Herald*, podług ostatnich korrespondencyj z Aten, donosi, że między Posłem Angielskim, P. Wyse, i Rządem Greckim omal nie przyszło do powtórzenia historyi Pacifico. Było to z powodu skargi kupca jednego angielskiego w Patras na władze portu tamecznego, które, rozmaitemi zwłokami formalności, przyprawiły go o znaczne straty. Już kilka przykrych not było wymienionych, kiedy kupiec, przekonany o niesłuszność skargi, takową cofnął. Prócz tego, gdy Rząd Grecki urzędowie zawiadomił Poselstwo o mianowaniu P. Trikupi Posłem w Londynie, P. Wyse na to odpowiedział, że jako reprezentant jednego z Mocarstw, mających pieniężne pretensye do Grecyi, sądzi się obowiązanym uczynić uwagę, że Grecya powinnaby naprzód zapłacić swe długi, a potém dopiero myślić o mianowaniu Ambassadorów. Gabinet Grecki oświadczył mu na tę uwagę, że Grecya ma prawo mianować Posłów gdzie się jej podoba, że ciężar jej długów nie może stanowić przeszkody czynienia niezbędnych wydatków i że potwarz i złe chęci, których była ofiarą w ostatniém zajściu, dowiodły konieczności utrzymywania reprezentantów przy Dworach Opiekuńczych, którzyby ją oświecali o prawdziwym stanie rzeczy i zapobiegali nieporozumieniom.

FRANCYA.

PARYŻ, *23 Listopada.* Posiedzenia Izby Prawodawczej zawczorajsze, wczorajsze i dzisiejsze nie miały żadnego politycznego interesu. Na tém ostatniém, wniosek Góry, przeciw Ministrom, został odrzucony 475 głosami przeciw 205.

— Gazety niemieckie rewolucyjne szerzą obawy w Niemczech z powodu zebrania wojsk francuzkich w Alsacyi, dowodząc, że zamiarem jest Francyi, w przypadku wojny domowej między krajami niemieckiemi, odzyskać prowincye lewego brzegu Renu. Gazeta jedna francuzka odpowiada na to, że jedynym celem tej koncentracyi wojsk jest obserwowanie poruszeń rewolucyonistów niemieckich, którzy, kierowani przez Komitet centralny demagogiczny w Londynie (Ledru-Rollin, Mazzini, etc.), są jedyną przyczyną fermentacyi. panującej w Niemczech.

— Monitor ogłasza z dnia 21 b. m. Dekreta, mianujące Posłami nadzw. i Ministrami pełnomocnemi Rplitej: PP. Armand Lefebvre w Berlinie, Ed. Thouvenel w Munich, His de Butenval w Turynie, Wik. Lobstein w Atenach, de Sartiges w Stockholmie.

— W jednej korrespondencyi z Paryża do *Indépendance Belge* czytamy: «Zapewniają, że jeden z ostatnich Ministrów Monarchii 1830 roku odebrał od Xięcia de Nemours list, w którym położenie Francyi jest osądzone ze znakomitą wzniosłością widoków i zupełném zabaczeniem względów familijnych. Xiążę de Nemours z największą pochwałą mówi o Poselstwie Prezesa Bonaparte, które uważa za wyraz jedynej polityki, jaka w tej chwili dla Francyi jest najstosowniejszą. Jeżeli niecierpliwi Orleaniści będą czytali list ten, wzór umiarkowania i wysokiego rozsądku, tak iż możnaby myślić że był dyktowany przez samego Ludwika-Filippa, zrozumieliby, iż, jeżeli nie chcą być «bardziej royalistami od samego Króla,» jako stronnicy Rządu Konstytucyjnego, nie powinni zadawać gwałtu przyszłości.»

— W samych początkach sessyi spodziewają się nader burzliwych rozpraw, szczególniej z powodu mającego się ponowić przez P. Créton wniosku o odwołaniu do kraju wygnanych Xiążąt obu gałęzi Burbonów i wniosku o uposażeniu Prezesa Rzeczypospolitej.

— Umarł temi dniami w Paryżu jenerał Hurault de Sorbée. Był to ostatni z pozostałych w życiu oficerów młodej gwardyi, którzy dzielili z Napoleonem wygnanie na wyspę Elbę.

WŁOCHY.

TURYN, *14 Listopada.* Na posiedzeniu Izby Deputowanych 13 b. m. przyjęto projekt, upoważniający Rząd do pobrania podatków przez miesiące Grudzień i Styczeń.

RZYM, *13 Listopada.* Rząd zamierzył zreorganizować armiją podług nowego systematu.

TURCYA.

Odebrano w Stambule gońca z Alepu z wiadomościami po 25 Października. O tym czasie wszystko było już spokojne. Doniesienia o liczbie zabitych okazały się przesadzonemi; zginęło tylko 11 chrześcian; ale szczegóły o gwałtach, rabunkach i pożogach są prawdziwe.

AMERYKA.

Jeżeli przeciwne niewolnictwu Stany północne Związku Amerykańskiego postanowiły popierać wszelkiemi siłami sprawę swobody i dawać pomoc zbiegłym murzynom, Stany południowe niemniej energicznie obstają za swojemi interesami, dosłownie trzymając się praw, na korzyść ich uchwalonych. Stan Koroliny dał w tym względzie stanowczy przykład. Xiądz jeden protestantski, przekonany o rozsiewanie broszur przeciw niewolnictwu, skazany został przez najwyższy Trybunał hrabstwa Forsyth na stanie u pręgierza przez godzinę, na 26 razów bicza i rok więzienia.

(Journ. de S. P. Pszcz. Półn. R. I.)

Позволяется печатать. 23 Ноября 1850 года. *За Цензора Профессоръ И. Срезневскій.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.